

עָמוֹס

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: 2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדרד: 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה: 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואברו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה: 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם: 14 והצתי אש בחומת רבה

ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: ¹⁵ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:

2

¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיר: ² ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: ³ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה: ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: ⁵ ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: ⁷ השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: ⁸ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ⁹ ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: ¹⁰ ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: ¹¹ ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ¹² ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: ¹³ הנה אנכי מעיק תחתיהם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר:

14 ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: 15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: 16 ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

3

1 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: 2 רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם: 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו: 4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד: 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: 8 אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: 9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: 10 ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם: 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך: 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: 13 שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: 14 כי

ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: ¹⁵ והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה:

4

¹ שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: ² נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה: ³ ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה: ⁴ באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: ⁵ וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: ⁶ וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: ⁷ וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתני על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: ⁸ ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: ⁹ הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה: ¹⁰ שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: ¹¹ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם

ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: ¹² לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל: ¹³ כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו:

5

¹ שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: ² נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה: ³ כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאר מאה והיוצאת מאה תשאר עשרה לבית ישראל: ⁴ כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: ⁵ ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: ⁶ דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל: ⁷ ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: ⁸ עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: ⁹ המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא: ¹⁰ שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: ¹¹ לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו במ כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם: ¹² כי ידעתי רבים פשעיתם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: ¹³ לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: ¹⁴ דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה

אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: ¹⁵ שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: ¹⁷ ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: ¹⁸ הוי המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: ¹⁹ כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: ²⁰ הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: ²¹ שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתים: ²² כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט: ²³ הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע: ²⁴ ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: ²⁵ הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ²⁶ ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: ²⁷ והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:

6

¹ הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: ² עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם: ³ המנדרים ליום רע ותגישון שבת חמס: ⁴ השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: ⁵ הפרטים על פי הנבל כדוויד חשבו להם כלי

שיר: 6 השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחים: 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרת עיר ומלאה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:

7

1 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך: 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: 5 ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני

הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לך: 9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

8

1 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לך: 3 והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: 4 שמעו זאת השאפים אביון ולשביית ענוי ארץ: 5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר

והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: ⁶ לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשכיר: ⁷ נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: ⁸ העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים: ⁹ והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: ¹⁰ והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתי כאבל יחיד ואחריתה כיום מר: ¹¹ הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: ¹² ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: ¹³ ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: ¹⁴ הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9

¹ ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: ² אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: ³ ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם: ⁴ ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ⁵ ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו

כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים:
 6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא
 למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7 הלוא כבני
 כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל
 העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר:
 8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה
 מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית
 יעקב נאם יהוה: 9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל
 הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול
 צרור ארץ: 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא
 תגיש ותקדים בעדינו הרעה: 11 ביום ההוא אקים את
 סכת דוויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים
 ובניתיה כימי עולם: 12 למען יירשו את שארית אדום
 וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת:
 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך
 ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות
 תתמוגגנה: 14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים
 נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
 ואכלו את פריהם: 15 ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
 עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

מִוֹדְרָנִי עֵבְרִי דְ תַנ
The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עֵבְרִית (Hebrew)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 15 Jun 2022

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800